

over og tage stilling til og til dels igangsætte den forstærkede indsats på de fire prioritetsområder.

Det er imidlertid forespørgernes frygt, at der overhovedet ikke vil ske noget som helst, og den frygt kan så være begrundet eller ubegrundet, alt efter hvad man nu synes. Men da forespørgslen er en slags fortsættelse af F 44, vil jeg tillade mig at citere, hvad Kristeligt Folkepartis tidligere ordfører på området sagde i den debat. Hr. Ole M. Nielsen sagde bl.a., at han stort set var glad for den tidligere regerings arbejdsmiljøindsats, men den kammede dog over, da man fandt ud af, at der skulle lægges skat på arbejdsmiljøet. Det var en fatal brøler, både pædagogisk og psykologisk, mente hr. Ole M. Nielsen.

I Kristeligt Folkeparti synes vi egentlig ikke, at de fremsatte forslag til vedtagelse præcis rammer eller dækker de holdninger, vi har i Kristeligt Folkeparti. I Kristeligt Folkeparti mener vi bestemt, at det er rigtigt i disse situationer at inddrage arbejdsmarkedets parter, men vi har den holdning, at vi ikke tror, at arbejdsmarkedets parter kan klare alle problemer, der opstår på arbejdsmarkedet. Det er et fælles ansvar for mange parter at løse de problemer, der er. Men vi er naturligvis helt enige i, at der skal fokus på løsningen af problemerne på dette område, også turbo. Prioriteringerne er nu kommet, og så må der gang i det helt konkrete, praktiske arbejde.

Kristeligt Folkeparti deltog i satspuljeforhandlingerne, også på beskæftigelsesområdet, hvor der blev etableret en ny fond vedrørende forskning i arbejdsmiljø m.v. Dette initiativ er vi meget tilfredse med og forventer os egentlig ret meget af, men Kristeligt Folkeparti undlader altså at stemme for begge de fremsatte forslag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er en vigtig debat, vi har om et vigtigt område.

Lad mig starte med at sige, at vi vedtog jo i den nye regering at bede arbejdsmarkedets parter om at se på dels prioriteringen af arbejdsmiljøindsatsen og dels på strukturen, og hvordan man kunne løse problemerne. Nu er der så kommet en rapport fra Prioriteringsudvalget, og der er fra forskellig side sat spørgsmålstegn ved, om vi kan nå de mål, som Prioriteringsudvalget har sat, og for norges vedkommende underforstået, når regeringen har gennemført nogle besparelser og ophævet nogle regler på området: Er opgaven så løselig?

Jeg vil godt sige, at regeringen har ikke fjernet én eneste regel for at forringe arbejdsmiljøet. Regeringen har fjernet en række bureaukratiske regler for at få genskabt et oprigtigt engagement for arbejdsmiljø sagen.

Den tidligere regerings ændringer på arbejdsmiljøområdet var præget af stramme regler, central styring og bureaukrati, og der var alt for meget system og for lidt engagement. Vi ønsker i stedet et forenklet og effektivt arbejdsmiljøsystem, hvor arbejdsmiljøet forbedres gennem dialog og i samarbejde mellem medarbejderne, virksomhederne, arbejdsmarkedets parter og regeringen. Med forårets lovændringer finder jeg, at der er taget et skridt på vejen mod genskabelsen af dette engagement til fordel for både virksomhederne og medarbejderne.

Jeg ser f.eks. ikke etableringen af en sikkerhedsorganisation på de helt små virksomheder som et nyttigt redskab på vejen til et bedre arbejdsmiljø. Når både ledelse og medarbejdere ikke kan se formålet med reglen, er det tid at stoppe op. Når man opstiller kunstige spilleregler for den daglige kommunikation på små virksomheder, hvor man har en tæt, daglig kontakt, mener jeg, at man faktisk skader arbejdsmiljøet mere, end man gavner det.

Kl. 12.35

Jeg er med beslutningen om BST-udbygningen blevet beskyldt for at tage endnu et redskab fra virksomhederne. Jeg vil gerne slå fast, at jeg ser rådgivning af virksomhederne som en vigtig brik i virksomhedernes egen indsats. Det afgørende for regeringen er at få skabt et effektivt arbejdsmiljøsystem i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Jeg ønsker, at arbejdsmarkedets parter skal have større indflydelse på og dermed også større ansvar for arbejdsmiljøet. Parterne skal inddrages, ellers kommer nye initiativer aldrig til at fungere, og det samme gør sig gældende, hvis Prioriteringsudvalgets mål skal nås.

Angående administrative bøder vil jeg godt lige rette en misforståelse. Det er, som om vi har fjernet administrative bøder, men det er alene tilfældet for bøder for de formelle overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen. Vi har ikke fjernet de almindelige bøder, som idømmes, hvis man overtræder påbud og groft overtræder de bestemmelser, der er for arbejdsmiljøet og arbejdsstedets indretning.

Prioriteringsudvalget gjorde også det, at det opstillede nogle mål for reduktion af antallet af skader. Hvis vi tager de alvorlige ulykker, inklusive dødsulykker, vil man i perioden fra 2000 til